

PRUNCUCIDAREA – O REACȚIE EXTREMĂ LA POLITICA DEMOGRAFICĂ COMUNISTĂ

de

Augustin Țărau

Sfârșitul anilor '60 și perioada imediat următoare au însemnat în evoluția țărilor din lagărul comunist, cu excepția Albaniei, o etapă de relaxare, caracterizată printr-o îmbunătățire a nivelului de trai. O tot mai largă categorie a populației a început să fie beneficiara unei palete diverse de elemente aparținătoare sferei confortului, care până nu de mult alcătuiau monopolul elitei politice¹. Peisajul economic al statelor comuniste, atât la nivel național, cât și la nivelul macrosistemului C.A.E.R. a înregistrat valențe noi, alimentate de politica alocării unei mai însemnate părți a produsului intern către nevoile de consum ale truditivilor.

Desigur, modificările înregistrate nu au îmbrăcat aspectul unor transformări de esență, chiar dacă documentele programatice ale partidelor comuniste le-au conferit un caracter reformativ. Putem vorbi totuși despre derularea uneia dintre fazele „dezghețului” ideologic demarat odată cu decesul „părintelui popoarelor”, Stalin. Noua orientare politică lansată de Hrușciov în februarie 1956, cu inovațiile sale pe plan intern și internațional, a avut darul de a încuraja liderii statelor satelite în direcția detensionării raporturilor dintre putere și societate, de-a lungul complexului proces al „destalinizării”².

În ce ne privește, încă din 1955, Gheorghiu-Dej a abordat experimentul „comunismului național”, mai prudent la început, dar tot mai accentuat în anii care au urmat. În luna august, Emil Bodnăraș a introdus în dialogul cu Moscova problema retragerii trupelor sovietice de ocupație din România, inițiativă care va da roade până la urmă. Efectele crizei sino-sovietice, conjugate cu liniile directoare ale proiectului noului statut

---

¹ Mihai Bărbulescu, Dennis Deletant, Keith Hitchins, Șerban Papacostea, Pompiliu Teodor, *Istoria României*, Editura Corint, București, 2002, p. 429

² Pierre Milza, Serge Bernstein, *Istoria Secolului XX 1945-1973*, vol. 2, *Lumea între război și pace*, Editura ALL, București, 1998, p. 389-392

C.A.E.R., prezentat de Hrușciiov la 3-5 august 1961, prin care țării noastre îi era rezervat rolul de furnizor de materii prime în cadrul acestui organism suprastatal, l-au determinat pe Gheorghiu-Dej să adopte o atitudine curajoasă, materializată prin respingerea statutului preconizat de către Kremlin³. În fine, disensiunile româno-sovietice au atins punctul nevralgic în 1964, când la Plenara C.C. al P.M.R. a fost lansată celebra „Declarație din aprilie”, care va marca intrarea statului român într-o nouă epocă, axată pe cultivarea principiilor independenței și suveranității naționale, ridicate la rangul de politică de partid și ca atare instituționalizate⁴.

Șirul demersurilor promovate de elita românească în vederea delimitării de modelul moscovit au fost continuate și sub noul lider Nicolae Ceaușescu. Inevitabil, ele au atras simpatia și încredere în clasa politică din partea unui sector destul de important al populației. Pe acest fond, regimul de la București s-a bucurat și de oportunitățile oferite de climatul internațional favorabil, inițiat de democrațiile occidentale în sensul încurajării și sprijinirii oricăror manifestări de disidență față de U.R.S.S., venite din partea țărilor socialiste. În date sintetice, curentul novator și-a pus amprenta asupra nivelului de bunăstare a cetățenilor, după cum se poate constata din tabloul următor:

NIVELUL VÂNZĂRILOR CU AMĂNUNTUL LA PRINCIPALELE MĂRFURI ALIMENTARE⁵

Produsul	UM	Anii			
		1950	1955	1960	1966
Pâine	mii tone	667,5	1121,8	1215,0	1756,4
Cartofi	mii tone	178,0	184,0	248,8	312,4
Carne	mii tone	75,9	96,0	138,5	173,2
Pește	mii tone	6,9	19,6	10,8	28,2
Ulei	mii tone	23,9	46,3	69,6	116,9
Lapte	mii tone	354,0	850,0	1190,0	2845,1
Zahăr	mii tone	84,3	111,0	148,4	200,1
Alcool	mil.gr.dal.	144,0	210,0	99,7	172,6

³ Dennis Deletant, *România sub regimul comunist*, Fundația Academia Civică, București, 1997, p. 119-121

⁴ Victor Frunză, *Istoria Stalinismului în România*, Editura Humanitas, București, 1990, p. 445-446

⁵ Direcția Centrală de Statistică, *Anuarul Statistic al Republicii Socialiste România 1967*, București 1967, p. 443

NIVELUL VÂNZĂRILOR CU AMĂNUNTUL LA PRINCIPALELE MĂRFURI NEALIMENTARE⁶

Produsul	UM	Anii			
		1950	1955	1960	1966
Mobilă	mil.lei/an	58	415	998	2202
Aparate de radio	mii bucăți	—	96,0	158,8	318,7
Televizoare	mii bucăți	—	—	25,2	226,7
Frigidere	mii bucăți	—	—	7,7	128,8
Mașini de cusut	mii bucăți	—	5,0	38,7	55,4
Mașini de spălat	mii bucăți	—	—	31,1	88,9

Autonomia afișată de Ceaușescu față de Uniunea Sovietică, sub pretextul primatului interesului național, a fost subminată în curând de politica economică supusă planificării centralizate, sub directul control al conducerii superioare de partid, pe care a impus-o începând cu anul 1967. Au fost eliminate astfel speranțele generate de “zorile” curentului reformator ce ținea edificarea socialismului de piață⁷. La Congresul al IX-lea al P.C.R. au fost trasate direcțiile principale ale viitorului program de dezvoltare economică a țării, în termeni nerealști. Prognozele au fost elaborate în disprețul analizelor de perspectivă, ce luau în calcul implicarea factorilor obiectivi ai acumulării de capital și pe cei ai creșterii economice naturale.

***

În contextul avântului economic resimțit la nivel național, Bihorul a cunoscut un puternic aflux de capital în domeniul dezvoltării capacităților industriale, destul de slab reprezentate până atunci. Au fost construite: Întreprinderea de Alumină, Întreprinderea de Materiale de Construcții, Întreprinderea Electrocentrale, Fabrica de Zahăr, toate în Oradea și Combinatul pentru Lianți și Azbociment din Aleșd, etc. Pentru cincinalul 1971-1975, economia județului a fost programată să atingă o producție globală industrială cifrată jurul valorii de 14,5 miliarde lei, ceea ce echivala cu depășirea de 2,4 ori a celei realizate în 1970, iar pentru anul 1980, sporul producției industriale trebuia să se ridice cu mai bine de 7,5 milioane lei față de cea înregistrată în 1975⁸.

⁶ *Ibidem*

⁷ Mihai Bărbulescu, ..., *op. cit.*, p. 430

⁸ Dumitru Vicaș, *Dezvoltarea și profunde schimbări structurale ale industriei județului Bihor în anii construcției socialiste*, în *Trei decenii de afirmare a județului Bihor pe coordonatele socialismului*, Oradea. 1974. 129-131

Sușținerea unui astfel de efort a reclamat constituirea unui mase umane specializate, care trebuia deplasată înspre sectoarele industriale de la orașe. Lumea rurală a fost definită ca o primă sursă de alimentare cu forța de muncă solicitată, însă gradual, pe măsura dezvoltării și generalizării structurilor agrare de tip etatist. Ambițiile conducerii de partid nu permiteau însă amânarea finalizării programelor prestabilite. De aceea, atenția Comitetului Central a fost canalizată către aspectele sociale legate de sporul demografic al populației.

Pe 23 iunie 1966, Nicolae Ceaușescu, a atras atenția în cadrul “Conferinței naționale a femeilor” asupra faptului că “în ultimii ani se constată o scădere a natalității, un ritm lent de sporire a populației țării” în ciuda îmbunătățirii condițiilor de trai. Analiza fenomenului, i-au format convingerea că “legislația din țara noastră prezintă unele lacune care favorizează scăderea numărului nașterilor; în instanțele judecătorești se manifestă lipsă de exigență la desfacerea căsătoriilor, iar unele prevederi legale se dovedesc îngăduitoare față de atitudinea de desconsiderare a familiei”⁹. Decizia politică anunțată cu această ocazie a îmbrăcat forma juridică a Decretului nr. 770 din 1 octombrie 1966 “pentru reglementarea întreruperii sarcinii”. Încă din art. 1, actul normativ în cauză institua norma imperativă conform căreia “Întreruperea cursului sarcinii este interzisă”, excepțiile derogatorii fiind expres și limitativ stabilite: „a) sarcina pune viața femeii într-o stare de pericol care nu poate fi înlăturat printr-un alt mijloc; b) unul din părinți suferă de o boală gravă, care se transmite ereditar, sau care determină malformațiuni congenitale grave; c) femeia însărcinată prezintă invalidități grave fizice, psihice sau senzoriale; d) femeia este în vârstă de peste 45 de ani; e) femeia a născut patru copii și îi are în îngrijire; f) sarcina este urmarea unui viol sau al unui incest”¹⁰. Pentru eventualitate unor situații speciale, în mod excepțional, sarcina femeii putea fi întreruptă legal până în șase luni, cu autorizarea unei comisii investite în acest sens de către comitetul executiv al sfatului popular regional sau orășenesc, după caz, însă cu anunțarea organelor procuraturii. Orice abatere de la aplicare acestei legi intra în sfera faptelor penale și se pedepsea cu închisoare de la 1 la 2 ani. De asemenea, era incriminată și tentativa¹¹.

În scopul legitimării măsurii adoptate, Ceaușescu a insinuat, în cadrul cuvântării ținute pe 15 decembrie 1966 la “Conferința Organizației

⁹ Nicolae Ceaușescu, *Cuvântare la Conferința națională a femeilor - 23 iunie 1966*, în *România pe drumul desăvârșirii construcției socialiste*, vol. 1, Editura Politică, București, 1968, p. 506-507

¹⁰ *Buletinul Oficial*, anul II, nr. 60/1 octombrie 1966, p. 416

¹¹ *Codul Penal*, Editura Științifică, București, 1961, art. 482-484, p. 247-250

P.C.R. a orașului București”, “răspunderea pentru viitorul poporului” pe care partidul și-a asumat-o. El a adus apoi critici mentalităților cultivate de “unii care spun că măsurile luate sunt prea riguroase, că a avea mai mulți copii înseamnă renunțarea la unele elemente de confort – după care a adăugat că – Din fericire, aceștia sunt puțini și sunt convins că vor fi din ce în ce mai puțini în societatea românească. Cetățenii patriei noastre înțeleg să îndeplinească preocuparea pentru îmbunătățirea condițiilor lor de viață cu grija pentru viitorul națiunii noastre socialiste”¹².

Problema demografică a îmbrăcat începând cu acest moment valențe politice legate de îndeplinirea programului de dezvoltare economică și socială a țării, fiind tratată cu toată seriozitatea derivată din interconținerea celor două elemente. Statistic, sporul natural înregistrat de județul Bihor a îmbrăcat următoarele valori¹³:

Indicatori	Anii			
	1960	1966	1970	1973
Născuți la 1000 locuitori	11,4	9,3	17,4	14,2
Sporul natural	31,4	45	958	629
Sporul migratoriu	1830	13334	3134	248
Creșterea totală	2144	13399	4092	877

O importanță deosebită a fost acordată problemei spațiului locativ menit să absoarbă atât aportul populațional migratoriu cât și pe cel furnizat de sporul natural. În Oradea au fost construite în perioada 1960-1974 un număr de 14900 de apartamente, media suprafeței locuibile repartizată fiecărui locuitor fiind de 9 m.p.

Pe ansamblul țării, creșterea natalității ar fi asigurat până la încheierea cincinalului, conform aprecierilor formulate de specialiști, depășirea cifrei de 21 de milioane de cetățeni.

***

În spatele generoaselor promisiuni de bunăstare au fost trecute sub tăcere ororile generate de amestecul factorului politic în intimitatea vieții conjugale a indivizilor. Interzicerea avortului, dincolo de aspectul moral-religios, a înregistrat drama a mii de familii sacrificate de dragul ambițiilor

¹² Nicolae Ceaușescu, *Cuvântarea la Conferința Organizației P.C.R. a orașului București – 15 decembrie 1966*, în *România pe drumul desăvârșirii construcției socialiste*, vol. 2, Editura Politică, București, 1968, p. 105-106

¹³ Ioan Chivari, *Probleme demografice și edilitar gospodărești ale Oradei în cei 30 de ani de la eliberare*, în *Trei decenii de afirmare a județului Bihor pe coordonatele socialismului*, Oradea, 1974, p. 177-179

comuniste, ilustrată prin decesul unui mare număr de femei care au recurs la practici rudimentare de întrerupere a sarcinii, sau ani grei de temniță pentru cei care le furnizau aceste servicii ori care aveau cunoștință de faptele incriminate. În cele ce urmează vom prezenta câteva dintre cazurile de “pruncucidere”, infracțiune derivată din interdicția avortului, petrecute la scurtă vreme după intrarea în vigoare a Decretului nr. 770/1966.

F. I. din comuna P. era căsătorită cu F. T., împreună cu care avea un copil în vârstă de trei ani. În februarie 1966, soțul acesteia a fost luat în armată. În lipsa bărbatului său, ea s-a angajat într-o serie de relații extra-conjugale de pe urma cărora a rămas însărcinată, pe la începutul lunii septembrie¹⁴.

Femeia a fost adeseori întrebată în legătură cu starea ei de graviditate, atât de rudele soțului său cât și de cadrele sanitare ale dispensarului din localitate, dar a negat acest lucru. A fost depistată în 22 aprilie 1967 de către felcera H. S. din comuna Aștileu. La acel moment sarcina se afla foarte aproape de termen. Nașterea a avut loc în cabina WC, nou-născutul fiind “un copil viu de sex femeiesc, care a trăit și respirat și care, după ce i-a rupt ombilicul, fără însă a-l lega, [lăuza] l-a luat și l-a dus și așezat pe o grămadă de pietre din spatele cabinei WC-ului”¹⁵. Din cauza lipsei de îngrijire copilul a decedat la scurtă vreme, după care mama “s-a întors și a eliminat restul placentei și restul cordonului ombilical (...) [și] l-a acoperit cu o cărămidă și cu tului de porumb”¹⁶.

Familia învinuitei a observat hemoragia acesteia și a anunțat “oficiantul sanitar” din comună. În cursul cercetărilor, organele de anchetă și-au extins interogatoriile și asupra altor persoane din anturajul făptuitoarei, reușindu-se constituirea unui cerc de complici alcătuit în special din apropiații acesteia, care aveau cunoștință despre starea de lucruri¹⁷.

B. A. din comuna B., soră medicală la Sanatoriul T.B.C. din Nucet, a trăit o aventură amoroasă cu consăteanul său C.C., militar în termen aflat în permisie. La scurtă vreme, femeia s-a căsătorit cu un alt bărbat, B. I., fără să cunoască faptul că a rămas însărcinată cu primul, așa după cum declară ea în anchetă¹⁸. Învinuita a susținut că și-a dat seama de situația ei de abia după o lună, însă în acel moment se găsea deja în divorț cu soțul ei. Până la împlinirea termenului de naștere, ea ascuns situația în care se afla.

¹⁴ Arhivele Naționale-Direcția jud. Bihor, (în continuare AN-DJBh), *fond Procuratura Regiunii Crișana*, dos. 84/B/1967, f. 9

¹⁵ *Ibidem*, f. 10

¹⁶ *Ibidem*

¹⁷ *Ibidem*, f. 26

¹⁸ *Idem*, dos. 10054/172/1966 Sp, f. 21

Nașterea s-a produs în luna noiembrie, seara la orele 22, neasistată, în timp ce femeia se găsea în serviciu. În cadrul anchetei, ea a susținut că a intrat în stare de inconștiență până la ora 4 dimineața, când s-a trezit și a secționat cordonul ombilical al nou-născutului decedat între timp. De frică, lăuza a împachetat cadavrul într-o pungă de material plastic și până la ieșirea ei din tura de noapte la ținut în servietă, după care l-a abandonat lângă grajdul IGCL Nucet¹⁹, unde a fost descoperit de către un instalator.

În cursul cercetărilor, până la identificarea făptuitorului, în cercul persoanelor bănuite a fost inclusă și C. M., pentru simplul motiv că locuința acesteia se găsea în apropierea locului unde a fost descoperit cadavrul. Modul inadecvat în care s-a desfășurat ancheta, a adus atingere onoarei celei bănuite. Din plângerea formulată de aceasta împotriva organelor de anchetă reiese că a fost victima unui denunț calomnios: "am fost sub cercetări tot timpul, sub acuzația că eu trebuie să știu de cazul întâmplat, dar în ziua de (...) a fost descoperită mama copilului care este C. M. soră medicală la Spitalul T.B.C. Nucet, Secția III, care persoană nu a avut nici o legătură cu mine. Totuși am fost persecutată sub cazul că eu sunt mama copilului, un caz despre care nu știam nimica. Am fost luată de nenumărate ori la Miliția Nucet și m-am făcut de rușine. Deoarece cazul este descoperit eu cer să mi se spuie cine este persoana care m-a pârât și a calomnizat la libertatea unui om pașnic. Cer să pot deschide acțiune de judecată"²⁰.

Nuanța politică imprimată delictelor de această natură este subliniată și într-un alt caz, consumat la Oradea. În dimineața zilei de 25 ianuarie 1967, a fost găsit cadavrul unui nou-născut în Parcul Libertății din Oradea, vis-à-vis de imobilul de la numărul 14-16. Acesta era învelit într-o pungă de nailon "având înfășurate strâns în jurul gâtului o fașă din tifon și o panglică de culoare albă cu modele crem, ce se folosește la tapiseria mobilelor"²¹. Analiza greutateii copilului, 3100 grame, a condus la constatarea că el fusese născut la termen.

Organele de anchetă au trecut la întocmirea cercului de suspecti, bănuielele îndreptându-se în primul rând către clienții hotelului "Crișu" amplasat în apropierea locului faptei. Cercetările au scos la iveală că "a dormit în hotelul «Crișu» din Oradea, camera 209, numita T. E. cu un bărbat pe nume B. I. Că apoi, după ce T. E. a părăsit camera (...) femeia de serviciu a găsit o cuvertură a unei canapele, pe un covoraș din linoleum și pe alte obiecte, mai multe pete și mânjituri de sânge"²². Pentru că între

¹⁹ *Ibidem*, f. 29

²⁰ *Ibidem*, f. 57

²¹ *Idem*, dos. 825/18 Sp./1967, f. 7

²² *Ibidem*, f. 20

problele administrate nu s-au putut stabili raporturi de conexiune, Miliția, prin colaborare cu Tribunalul orașului Oradea, a întocmit o evidență a tuturor femeilor divorțate în ultima vreme, la nivelul întregului oraș, demers rămas fără finalitate. Au fost monitorizate un număr de 372 de femei²³.

Pe 14 octombrie 1972 Procuratura Județeană Bihor a comunicat Miliției Municipiului Oradea concluziile la raportul întocmit de către această în 25 ianuarie 1967 în legătură cu împrejurările infanticidului înregistrat cu autor necunoscut. Pe baza raportului de constatare medico-legal, care au efectuat proba "decimaziei hidrostatice"²⁴ a plămânilor copilului, organele de anchetă au stabilit că "noul născut, de sex femeiesc a fost viu, a trăit și a respirat. Moartea acestuia a fost violentă, ea datorându-se asfixiei prin strangulare cu lațul", fapta întrunind elementele constitutive ale infracțiunii de omor²⁵. A fost dispusă încetarea urmăririi penale din cauza neidentificării autorului.

De o atenție mult mai sporită, prin gravitatea faptelor derulate și prin implicarea unui număr mare de subiecți, a avut parte cazul analizat în dosarul 825/18 Sp./1967.

B. P. a fost căsătorit legitim cu victima B. E. Până la venirea din pușcărie a fratelui său, acesta a gospodărit împreună cu mama sa B. R.. Coabitarea celor două familii a fost precară, datorită neînțelegerilor frecvente, motiv pentru care tinerii s-au mutat în chirie²⁶. În primăvară, soția învinuitului a rămas însărcinată, stare de lucruri care a agravat relațiile cu soțul său, care s-a manifestat defavorabil. Femeia "[l]-a apostrofat și certat mereu pe soțul ei, amenințându-l că se va sinucide în azul în care nu va reuși să-și întrerupă sarcina"²⁷. Așa după cum declară soțul învinuitei "la toate insistențele sale pentru a determina pe soția sa de a păstra sarcina, aceasta reacționa nervos, terminându-se cu amenințări din partea victimei"²⁸, comportament care i-a format convingerea că femeia a rămas gravidă în urma unei relații extraconjugale.

Familia B. a cultivat relații de prietenie cu familia N. I. din comuna Moroda, Raionul Ineu. Aceasta din urmă a organizat un parastas, ocazie cu care grvida a comunicat cercului de invitați starea ei. R. E., una dintre invitate a pus-o în legătură cu B. F. "ce era cunoscută ca una care practică meseria de moașă și s-o ducă la Moroda în scopul de a examina sarcina victimei și apoi a-i provoca avort"²⁹. Inițial, moașa a refuzat oferta.

²³ *Ibidem*, f. 28-40

²⁴ *Ibidem*, f. 9

²⁵ *Ibidem*, f. 1

²⁶ *Idem*, dos. 80/B/1967, f. 7

²⁷ *Idem*, dos. 825/18 Sp./1967, f. 7

²⁸ *Ibidem*

²⁹ *Ibidem*, f. 8

În data de 16 aprilie 1967 soții B. au înnoptat la familia N. și au luat legătură cu “o femeie din satul Iermata care s-a angajat să-i întrerupă sarcina” urmând ca a doua zi să se deplaseze la domiciliul acesteia în Pâncota³⁰. A doua zi, cei doi nu au mai făcut deplasarea deoarece s-a prezentat moașa B. F., care a și demarat operațiunile specifice avortului. Soțul victimei a rămas în curte și profitând de absența temporară a moașei “înviniutul B. P., care era tulburat de faptul că soția sa ar fi rămas însărcinată din relații ce le-ar fi întreținut în afara căsătoriei, a intrat în camera unde se afla culcată pe un pat victima, a mers la ea și prinzând-o cu amândouă mâinile de gât a strâns-o cu putere și cu intenția de a o omorî, zugrumând-o și strigând <Bözsike ! Ce pe dracu faci !>³¹”.

Când s-a întors moașa cu un irigator, femeia era deja decedată, soțul acesteia spunându-i că i-a venit rău. În eroare de fapt, moașa a încercat s-o reanimeze stropind-o cu apă, după care a scos-o la aer în coridorul casei, “în acest moment, învinuital B. P. – care știa că și-a omorât soția – a lăsat-o pe victimă și pe învinuita B. F. în coridorul casei acesteia din urmă, iar el, ieșind afară în stradă a fugit în comuna Moroda la locuința lui N. I., unde după ce a ajuns, a afirmat că <B. F. i-a omorât soția>”³².

Speriată moașa a transportat cadavrul femeii “într-o colniță în spatele casei, unde a aruncat-o cu fața la pământ și a acoperit-o cu haine și tulei de porumb³³”. Criminalul s-a întors de familia prietenă cu o căruță și ajutat de Nicoară Ioan și Rada Gheorghe au încărcat cadavrul și l-au dus la locuința acestuia, după ce în prealabil s-a sfătuit cu moașa asupra declarațiilor ce le vor da Miliției.

Anunțat, medicul de circumscripție a trecut la examinarea cadavrului și a constatat prezența urmelor de omor, precum și urme ale operațiunilor de avort³⁴.

---

³⁰ *Ibidem*

³¹ *Ibidem*, f. 9-10

³² *Ibidem*

³³ *Ibidem*, f. 10-11

³⁴ *Ibidem*, f. 12

ZUSAMMENFASSUNG

Die vorliegende Abhandlung behandelt eine von der verneinenden Auswirkung der demographischen Politik, die vom kommunistischen Regime aus Rumänien vom 1967 an gefördert wurde. Es geht sich um den Kindermord, einen Mord, wozu einige hunderttausenden rumänischen Frauen gegriffen haben, sobald das Dekret, wodurch den Abort verboten ist, eingeführt wurde.

Die Kommunisten eignete sich die demographische Politik zwecks der Vermehrung der Bevölkerung an, die in einigen Jahren kann im Stande sein, die in einem beschleunigten Rhythmus fortzuschreitender Grossindustrie nötigen Arbeitskraft zu versichern.

Durch das teuflisches Dekret ist den Rumänen "den Recht zu Liebe" verboten. Die Frauen, die abortierten, wurde von der Sekuritätsabteilung gefangen und verurteilt zum Gefängnis samt ihrem Arzt, wozu sie gegriffen hatten.

Deshalb sind sie, verzweifelt, die Kindermordsgesetzübertretung begangen.